

Riera de Clarà

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Travessa el terme de nord-oest a sud-est fins trobar el riu Llobregat
Alçada: 486

Coordenades:

Latitud: 42.02042
Longitud: 1.84984
UTM Est (X): 404776
UTM Nord (Y): 4652683

Classificació

Número de fitxa 08049 - 208
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Hi ha trams afectats per les granges properes i el pantà necessita sanejament.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació

Observacions protecció: PEIN (DOGC 3191, pàg. 9613, de 26-7-2000)
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00

Accés Fàcil

Ús actual: Social

Titularitat Pública

Titular: Agència Catalana de l'Aigua - Generalitat de Catalunya

Fitxes associades:

[Balma de les mules](#)

[Molí de Bernadàs](#)

[Molí Nou del Soler](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

La riera de Clarà és una riera de la conca dreta del riu Llobregat que neix al serrat de Runers (1.350 m. d'alçada), travessa els termes municipals d'Espunyola i baixa per la Baga de Sant Salvador travessant el terme d'Avià, i entrant a Casserres fins a trobar el riu Llobregat. Travessa el terme municipal de Casserres amb una orientació nord-oest a sud-est. A mig camí alimenta el pantà de Sant Pau, que es va construir l'any 1969, aprofitant el Gorg d'en Xico. Una part de la riera forma part del PEIN Serrat dels Tres Hereus, ja que fa de límit d'aquesta zona natural protegida. El curs baix travessa una vall majoritàriament agrícola, amb aprofitament forestal i ramader. Pel camí va formant gorgs que alenteixen el seu curs, alguns dels quals han estat aprofitats per establir-hi molins fariners. Els gorgs més coneguts a Casserres són els de l'home mort, el dels Coloms (un dels més bonics), el de Sant Joan o el del Xico. Al llarg del seu recorregut agrupa una bona mostra dels diferents ecosistemes forestals i comunitats faunístiques que hi troben refugi, nidifiquen o hi viuen durant tot l'any. A les zones més feréstegues hi ha una clara representació de l'alzina carrasca amb roureda de fulla petita alternada amb una bona part de pineda secundària de pi blanc i pinassa i a les zones més obagues per pi roig que va deixant pas al bosc de ribera amb boscos de pinassa, roures de fulla petita amb alzinar i sotabosc de boix. També hi ha presència de salzes, pollancre, oms, freixes, verns alternats amb zones de joncedes i prats que alhora es combinen amb herbassars higròfils. En algunes zones el bosc de ribera és molt atapeït i el seu accés es fa impossible degut a un sotabosc ric en arç blanc, bardissa, roldor, roser salvatge, saüc, canyissar o joncs, amagatall ideal per a moltes espècies animals. La fauna vertebrada hi és molt ben representada amb una comunitat de carnívors ben conservada com la fagina la geneta o el senglar. També hi ha presència de rapinyaires, berrat pescaire, martinet blanc, polles d'aigua, ànec collverd, verdums, pica-soques blau, picot garser, repicatalons, Les espècies de peixos que es localitzen en alguns trams de la riera són la tenca, la bagra comuna i el barb de muntanya, aquest últim localitzat sota els salts d'aigua d'alguns dels gorgs de la riera.

Història

La riera de Clarà ha estat al llarg de la història punt d'aprofitament antròpic de la força de l'aigua, gràcies a l'establiment de molins fariners. Dins el terme municipal de Casserres, són tres els molins, les restes dels quals encara es poden identificar en diferent grau d'estat de conservació. Es tracta, de nord a sud, del molí del Soler Nou, del Molí de Bernadàs i del Molinet. El topònim de Clarà es documenta per primer cop l'any 907, a l'acta de consagració de l'església de Sant Martí d'Avià (BARAUT, 1978). El topònim (kastro Clariano) està estretament relacionat amb la riera de Clarà, però la seva interpretació es debat entre la qualitat de l'aigua (aigua clara) o bé a l'obertura d'un clar en el bosc per a un aprofitament forestal, fent referència al mot llatí clerano . Tampoc es pot saber si la riera donaria nom al lloc i al castell de Clarà (Avià) o si seria a l'inversa.

Bibliografia

ARNOLD, E.N. ; BURTON, J.A. (1982). Guia de Campo de los reptiles y anfibios de España y de Europa. Ed. Omega. Barcelona. AYMERICH, P.; SANTANDREU, J. (1988). Els amfibis i rèptils del Berguedà. Atlas herpetològic del Berguedà, dins revista cultural del Berguedà, L'Erol, núm, 24, pàgs 13 a 25. Berga. AYMERICH, P.; SANTANDREU, J. (1998). Fauna del Berguedà. Centre d'Estudis Musicals del Berguedà. Ed. L'Espill. Berga. AYMERICH BOIXADER, PERE (2000). Una flora singular, dins revista cultural del

Berguedà, L'Erol, núm. 67, pàgs. 14 i 15. Berga. AYMERICH, P.; SANTACREU, J. (2002). Fauna al Berguedà, dins revista cultural del Berguedà, L'Erol núm. 73, pàgs. 9 a 25. Berga. BARAUT, C. (1978). Les actes de consagracions d'esglésies del Bisbat d'Urgell. Segles IX i XII. Urgellia, núm. 1. BOLÓS, O. De VIGO. J. (1984). Flora dels Països Catalans, volum I. Ed. Barcino. Barcelona. BOLÓS, J.; NUET, J. (1983). Els molins fariners. Col·lecció El Ventall. Ketres editora, S.A. Barcelona. CABANAS, L. (1984). La fauna de les aigües del Berguedà dins revista L'Erol, núm. 8. Berga. CORTÉS ELÍA, Maria del Agua (2001). La Riera de Clarà, fitxa núm. 141 del mapa del patrimoni cultural i natural d'Avià (Berguedà). Diputació de Barcelona [<http://patrimonicultural.diba.cat>]. CORTINA RAMOS, A.; GORDI i SERRAT, J. (2007) Carta del Paisatge del Berguedà. Programa de Gestió dels Paisatges del Berguedà. Generalitat de Catalunya. DOMINGO DE PEDRO, Marius (2011). Rapinyaires a Catalunya. Conèixer-los i observar-los. Physis núm. 2. Cossetània Edicions. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI NATURAL I DEL MEDI FÍSIC. (2000). Pla especial de delimitació definitiva dels espais del PEIN. Serra del Catllaràs, Serra d'Ensija - els Rasos de Peguera, Serra de Queralt, Serra e Picancel i els Tres Hereus. GORDI, Josep i CORTINA, Albert (2006). Carta del paisatge del Berguedà. Diagnosi de les dinàmiques dels paisatges del Berguedà. El paisatge agroforestal de la riera de Clarà, fitxa 2.7. Perfil 2.7 i Mapa 2.7. Laboratori d'Anàlisi i Gestió del Paisatge. Ed. Generalitat de Catalunya i Consell Comarcal del Berguedà.

